Ω PA A'.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Δεῦτε ποοσκυνήσωμεν καὶ ποοσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς Ε' (5).

Τὰ ἡήματά μου ἐνώτισαι, Κύριε, σύνες τῆς κραυγῆς μου πρόσχες τῆ φωνῆ τῆς δεήσεώς μου, ό βασιλεύς μου καὶ ό Θεός μου. Ότι πρὸς σὲ προσεύξομαι, Κύριε· τὸ πρωΐ εἰσακούση τῆς φωνῆς μου, τὸ πρωΐ παραστήσομαί σοι καὶ ἐπόψει με, ότι οὐχὶ Θεὸς θέλων ἀνομίαν σừ εἶ· οὐ παροικήσει σοι πονηρευόμενος, οὐδὲ διαμενοῦσι παράνομοι κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου. Ἐμίσησας πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν ἀπολεῖς πάντας τούς λαλοῦντας τὸ ψεῦδος. Άνδοα αἱμάτων καὶ δόλιον βδελύσσεται Κύριος. Έγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου εἰσελεύσομαι είς τὸν οἶκόν σου, προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἄγιόν σου ἐν φόβω σου. Κύριε, όδήγησόν με ἐν τῆ δικαιοσύνη σου ἕνεκα τῶν ἐχθοῶν μου, κατεύθυνον ἐνώπιόν σου την όδόν μου. Ότι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἀλήθεια, ἡ καρδία αὐτῶν ματαία· τάφος ἀνεωγμένος ὁ λάουγξ αὐτῶν, ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιοῦσαν. Κοῖνον αὐτούς, ὁ Θεός. Ἀποπεσάτωσαν ἀπὸ τῶν διαβουλιῶν αὐτῶν κατὰ τὸ πληθος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῶν ἔξωσον αὐτούς, ὅτι παρεπίκρανάν σε, Κύριε. Καὶ

εὐφοανθείησαν πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σέ· εἰς αἰῶνα ἀγαλλιάσονται, καὶ κατασκηνώσεις ἐν αὐτοῖς, καὶ καυχήσονται ἐν σοὶ πάντες οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου. Ότι σὰ εὐλογήσεις δίκαιον· Κύοιε, ὡς ὅπλῳ εὐδοκίας ἐστεφάνωσας ἡμᾶς.

Ψαλμὸς ΠΘ' (89).

Κύριε, καταφυγή ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾶ καὶ γενεᾶ: πρὸ τοῦ ὄρη γενηθῆναι καὶ πλασθῆναι τὴν γῆν καὶ τὴν οἰκουμένην, καὶ ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος σὺ εἶ. Μὴ ἀποστρέψης ἄνθρωπον εἰς ταπείνωσιν καὶ εἶπας ἐπιστρέψατε υίοὶ τῶν ἀνθοώπων. Ότι χίλια ἔτη ἐν ὀφθαλμοῖς σου ώς ήμέρα ή έχθές, ήτις διῆλθε, καὶ φυλακή ἐν νυκτί. Τὰ ἐξουδενώματα αὐτῶν ἔτη ἔσονται. Τὸ πρωϊ ώσεὶ χλόη παρέλθοι, τὸ ποωΐ ἀνθήσαι καὶ παρέλθοι, τὸ ἑσπέρας ἀποπέσοι, σκληουνθείη καὶ ξηρανθείη. Ότι ἐξελίπομεν ἐν τῇ ὀργῇ σου καὶ ἐν τῷ θυμῷ σου ἐταράχθημεν. Έθου τὰς ανομίας ήμων έναντίον σου αιών ήμων είς φωτισμόν τοῦ προσώπου σου. Ότι πᾶσαι αἱ ἡμέραι ἡμῶν ἐξέλιπον, καὶ ἐν τῆ οργή σου έξελίπομεν τὰ ἔτη ήμῶν ώσεὶ ἀράχνη ἐμελέτων. Αἱ ἡμέραι τῶν ἐτῶν ήμῶν ἐν αὐτοῖς ἑβδομήκοντα ἔτη, ἐὰν δὲ έν δυναστείαις, ὀγδοήκοντα ἔτη, καὶ τὸ πλεῖον αὐτῶν κόπος καὶ πόνος ὅτι ἐπῆλθε πραότης ἐφ' ἡμᾶς, καὶ παιδευθησόμεθα. Τίς γινώσκει τὸ κράτος τῆς ὀργῆς σου καὶ ἀπὸ τοῦ φόβου σου τὸν θυμόν σου έξαριθμήσασθαι; τὴν δεξιάν σου οὕτω γνώρισόν μοι καὶ τοὺς πεπαιδευμένους τῆ καρδία ἐν σοφία. Ἐπίστρεψον, Κύριε· έως πότε; καὶ παρακλήθητι ἐπὶ τοῖς δούλοις σου. Ένεπλήσθημεν τὸ πρωΐ τοῦ έλέους σου, Κύριε, καὶ ἠγαλλιασάμεθα

καὶ εὐφράνθημεν ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ήμῶν εὐφοανθείημεν ἀνθ' ὧν ήμεοῶν ἐταπείνωσας ἡμᾶς, ἐτῶν, ὧν εἴδομεν κακά. Καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου καὶ ὁδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν, καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ήμῶν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ήμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς καὶ τὸ ἔργον τῶν χειοῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

Ψαλμὸς Ρ' (100).

ἔΕλεος καὶ κρίσιν ἄσομαί σοι, Κύριε· ψαλῶ καὶ συνήσω ἐν ὁδῷ ἀμώμῳ πότε ἥξεις πρός με; διεπορευόμην ἐν ἀκακία καρδίας μου ἐν μέσω τοῦ οἴκου μου. Οὐ προεθέμην ποὸ ὀφθαλμῶν μου ποᾶγμα παράνομον, ποιούντας παραβάσεις ἐμίσησα· οὐκ ἐκολλήθη μοι καρδία σκαμβή. Ἐκκλίνοντος ἀπ' ἐμοῦ τοῦ πονηροῦ οὐκ ἐγίνωσκον. Τὸν καταλαλοῦντα λάθοα τὸν πλησίον αὐτοῦ, τοῦτον ἐξεδίωκον ὑπερηφάνω ὀφθαλμῷ καὶ ἀπλήστω καρδία, τούτω οὐ συνήσθιον. Οἱ ὀφθαλμοί μου ἐπὶ τοὺς πιστοὺς τῆς γῆς τοῦ συγκαθῆσθαι αὐτοὺς μετ' ἐμοῦ· πορευόμενος εν όδῷ ἀμώμῳ, οὖτός μοι έλειτούργει. Οὐ κατώκει ἐν μέσω τῆς οἰκίας μου ποιῶν ὑπερηφανίαν, λαλῶν ἄδικα οὐ κατεύθυνεν ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν μου. Εἰς τὰς πρωίας ἀπέκτεινον πάντας τοὺς άμαρτωλούς τῆς γῆς τοῦ ἐξολοθρεῦσαι ἐκ πόλεως Κυρίου πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν.

Δόξα Πατοί και Υίῷ και Άγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Άμήν.

Άλληλούϊα. Άλληλούϊα. Άλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός. (ἐκ γ')

Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ')

Δόξα Πατοί και Υίῷ και Άγίῳ Πνεύματι.

Τῆς Οκτωήχου - - - **Απολυτίκιον Αναστάσιμον.** Ήχος α'. Αὐτόμελον.

Τοῦ λίθου σφοαγισθέντος ὑπὸ τῶν Ίουδαίων, καὶ στρατιωτῶν φυλασσόντων τὸ ἄχραντόν σου Σῶμα, ἀνέστης τριήμερος Σωτήρ, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὴν ζωήν διὰ τοῦτο αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν ἐβόων σοι ζωοδότα. Δόξα τῆ Ἀναστάσει σου Χριστέ, δόξα τῆ βασιλεία σου, δόξα τῆ οἰκονομία σου, μόνε φιλάνθοωπε.

Τοῦ Τριωδίου - - -

Τῆς Έορτῆς. Ήχος β'.

Τὴν ἄχραντον Εἰκόνα σου, προσκυνοῦμεν ἀγαθέ, αἰτούμενοι συγχώρησιν τῶν πταισμάτων ἡμῶν, Χριστὲ ό Θεός βουλήσει γὰς ηὐδόκησας σαςκί, ανελθεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ, ἵνα ὁύση οὓς ἔπλασας, ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθοοῦ· ὅθεν εὐχαρίστως βοῶμέν σοι Χαρᾶς ἐπλήρωσας τὰ πάντα ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, παραγενόμενος εἰς τὸ σῶσαι τὸν κόσμον.

Καὶ νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Θεοτοκίον.

Τί σε καλέσωμεν, ὧ Κεχαριτωμένη; Οὐρανόν, ὅτι ἀνέτειλας τὸν Ἦλιον τῆς δικαιοσύνης. Παράδεισον, ὅτι ἐβλάστησας τὸ ἄνθος τῆς ἀφθαρσίας. Παρθένον, ὅτι ἔμεινας ἄφθορος: άγνὴν Μητέρα, ὅτι ἔσχες σαῖς ἁγίαις ἀγκάλαις υἱόν, τὸν πάντων Θεόν. Αὐτὸν ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ήμῶν.

Τὰ διαβήματά μου κατεύθυνον κατὰ τὸ λόγιόν σου, καὶ μὴ κατακυριευσάτω μου πᾶσα ἀνομία.

Λύτοωσαί με ἀπὸ συκοφαντίας ἀνθοώπων, καὶ φυλάξω τὰς ἐντολάς σου.

Τὸ πρόσωπόν σου ἐπίφανον ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου καὶ δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Πληρωθήτω τὸ στόμα μου αἰνέσεώς σου, Κύριε, ὅπως ὑμνήσω τὴν δόξαν σου, ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν μεγαλοπρέπειάν σου.

Τοισάγιον.

Άγιος ὁ Θεός, ἄγιος Ἰσχυρός, ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα Πατοὶ καὶ Υίῷ καὶ Άγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τοιάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύοιε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατοὶ καὶ Υίῷ καὶ Άγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτες ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐςανοῖς, άγιασθήτω τὸ ὄνομά σου. Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου. Γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ώς ἐν οὐςανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄςτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμεςον. Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ώς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν. Καὶ μὴ

εἰσενέγκης ήμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ήμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ΙΕΡΕΥΣ

Ότι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υίοῦ καὶ τοῦ Άγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. (Ἀμήν.)

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Ἀμήν.

Τῆς Όκτωήχου - - -

Ύπακοή. Ἡχος α'.

Ή τοῦ ληστοῦ μετάνοια, τὸν Παράδεισον ἐσύλησεν, ὁ δὲ θρῆνος τῶν Μυροφόρων τὴν χαρὰν ἐμήνυσεν· ὅτι ἀνέστης Χριστὲ ὁ Θεός, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον.

Τοῦ Τοιωδίου -

Ήχος πλ. δ΄. Αὐτόμελον.

Ό ἀπερίγραπτος Λόγος τοῦ Πατρός, ἐκ σοῦ Θεοτόκε περιεγράφη σαρκούμενος, καὶ τὴν ὑυπωθεῖσαν εἰκόνα εἰς τὸ ἀρχαῖον ἀναμορφώσας, τῷ θείῳ κάλλει συγκατέμιξεν. Ἀλλ' ὁμολογοῦντες τὴν σωτηρίαν, ἔργῳ καὶ λόγῳ ταύτην ἀνιστοροῦμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (μ')

Ό ἐν παντὶ καιοῷ καὶ πάση ὥοᾳ ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ δοξαζόμενος Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ πολυεύσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διά τῆς ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν , αὐτός Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῆ ὥρα ταύτη τὰς ἐντεύξεις καὶ ἴθυνον τὴν ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου. Τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἁγίασον, τὰ σώματα ἄγνισον ,

τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς ἐννοίας κάθαρον καὶ ὁῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, κακῶν καὶ ὀδύνης. Τείχισον ἡμᾶς άγίοις σου Άγγέλοις, ἵνα τῆ παρεμβολῆ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ ὁδηγούμενοι καταντήσωμεν εἰς τὴν ἑνότητα τῆς πίστεως καὶ εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ')

Δόξα Πατοὶ καὶ Υίῷ καὶ Άγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Έν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

ΙΕΡΕΥΣ

Ό Θεὸς οἰκτιρήσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Ἀμήν.

ΙΕΡΕΥΣ

Χριστέ, τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, τὸ φωτίζον καὶ ἁγιάζον πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον, σημειωθήτω ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, ἵνα ἐν αὐτῷ ὀψώμεθα φῶς τὸ ἀπρόσιτον, καὶ κατεύθυνον τὰ διαβήματα ἡμῶν πρὸς ἐργασίαν τῶν ἐντολῶν σου, πρεσβείαις τῆς παναχράντου σου Μητρός, καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων. (Ἀμήν.)

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Δόξα Πατοὶ καὶ Υίῷ καὶ Άγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ

Ό ἀναστὰς ἐκ νεκοῶν, Χοιστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς ποεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου, Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν (τοῦ Αγίου τοῦ Ναοῦ) τῶν ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ ἄννης, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεήσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

 $(\lambda \mu \eta v.)$